

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 48.

Vydána dne 7. července 1936.

Cena: Kč 1.—.

Obsah: (180. a 181.) 180. Zákon o dani z umělých jedlých tuků. — 181. Nařízení, kterým se provádí zákon ze dne 23. června 1936, č. 180 Sb. z. a n., o dani z umělých jedlých tuků.

180.

Zákon ze dne 23. června 1936 o dani z umělých jedlých tuků.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

ODDÍL PRVÝ.

Ustanovení všeobecná.

§ 1.

Předmět a sazba daně.

(1) Umělými jedlými tuky podle tohoto zákona rozumějí se:

1. jedlé mastné oleje, t. j. všechny tuky rostlinného a živočišného původu při teplotě 15° C tekuté, jež mohou sloužiti k lidskému požívání nebo k přípravě pokrmů,

2. výrobky podobné máslu přírodnímu, též přepouštěnému, jejichž obsah tuku nepochází výlučně z mléka (umělé máslo, margarín),

3. výrobky podobné sádlu, jejichž obsah tuku není výlučně sádlem (umělé sádlo), a oleomargarín, t. j. tukový výrobek získaný odlisováním pevného podílu (oleostearinu) z jedlého loje, dále čištěné rostlinné tuky při teplotě 15° C tuhé — vyjímajíc kakaové máslo —, ztužené jedlé mastné oleje a konečně čištěné ztužené tuky ryb a mořských zvířat.

(2) Daň činí za 1 kg čisté (vlastní) váhy vyjímajíc případ uvedený v odstavci 3:

a) z umělých jedlých tuků, uvedených v odstavci 1, č. 1, ... 70 h,

b) z umělých jedlých tuků, uvedených v odstavci 1, č. 2, ... 60 h,

c) z umělých jedlých tuků, uvedených v odstavci 1, č. 3, ... 30 h.

(3) Z umělých jedlých tuků, uvedených v odstavci 1, které by výrobce vypravil z výrobního podniku nad výrobní množství jemu

přiznané, přenesené nebo přidělené podle ustanovení § 4, odst. 2 vládního nařízení ze dne 12. března 1934, č. 51 Sb. z. a n., o některých opatřeních týkajících se výroby a prodeje umělých tuků jedlých, činí daň 3 Kč za 1 kg čisté (vlastní) váhy.

(4) V pochybných případech, zda jde o umělé jedlé tuky ve smyslu tohoto zákona, rozhodne ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností a zemědělství po slyšení chemicko-technické zkušebny finanční správy v Praze.

(5) Podrobnosti stanoví vládní nařízení.

§ 2.

Povinnost a splatnost daně.

(1) Daň jest povinen platiti:

1. kdo v tuzemsku vyrábí umělé jedlé tuky pro další prodej nebo odbyt,

2. kdo je vyrábí pro vlastní spotřebu,

3. při dovozu poplatník celní pohledávky (§ 8 celního zákona ze dne 14. července 1927, č. 114 Sb. z. a n.).

(2) Daň jest splatna v případě odstavce 1, č. 1 před vypravením umělých jedlých tuků z výrobního podniku, v případě odstavce 1, č. 2 před použitím k vlastní spotřebě a v případě odstavce 1, č. 3 při vzniku platební povinnosti (§ 85 celního zákona).

§ 3.

Ohlašování poplatných úkonů a způsob placení daně.

Ohlašování poplatných úkonů a způsob placení daně budou stanoveny vládním nařízením.

§ 4.

Vrácení a přenos daně.

(1) Za podmínek stanovených vládním nařízením povolí finanční úřad I. stolice vrácení

neb přenos daně z umělých jedlých tuků již zdaněných, které byly vráceny výrobcí.

(2) O vrácení daně v případech zpětného vývozu zdaněných umělých jedlých tuků do ciziny platí obdobně ustanovení § 105 celního zákona.

§ 5.

Osvobození od daně.

Za podmínek stanovených vládním nařízením jsou od daně osvobozeny:

1. umělé jedlé tuky, které se vyvezou do celní ciziny,

2. umělé jedlé tuky, kterých se použije k technickým účelům nebo k výrobě předmětů, jež nejsou způsobilé k lidskému používání.

§ 6.

Daněproště vypravení umělých jedlých tuků a daněproště jejich dovoz z celní ciziny.

Umělé jedlé tuky smějí býti za podmínek, stanovených vládním nařízením, daněproště k dalšímu zpracování vypraveny z výrobního podniku (§ 2) do jiného výrobního podniku (§ 2) nebo dovezeny z celní ciziny do výrobního podniku (§ 2).

§ 7.

Úroky z prodlení.

Nebyla-li daň zaplacená v den splatnosti, nastává povinnost platiti ode dne splatnosti až do zaplacení dlužných částek úroky z prodlení ve výši stanovené pro přímé daně. Tím není dotčeno ustanovení § 98 celního zákona.

§ 8.

Promlčení, vymáhání daně a ručení.

(1) O promlčení a vymáhání daně podle tohoto zákona platí předpisy pro promlčení a vymáhání daní přímých.

(2) Pro daň podle tohoto zákona a pro úroky z prodlení vázne na výrobním podniku s veškerým příslušenstvím přednostní zákonné zástavní právo; jde-li o daňový nedoplatek starší jednoho roku, jest přednostní právo závislé na tom, že nedoplatek bude nejdéle do jednoho roku počínajíc dnem splatnosti příslušné daňové částky zajištěn ve veřejných knihách.

(3) Při dovozu platí ustanovení §§ 99 až 104 celního zákona.

Úřední dozor. Daňové záznamy.

§ 9.

(1) Kdo v tuzemsku vyrábí po živnostensku

umělé jedlé tuky, jest povinen ohlásiti příslušnému finančnímu úřadu písemně dvojmo tento podnik s vyznačením místností výrobních, skladních a prodejních, jakož i každou pozdější podstatnou změnu těchto skutečností; výrobce jest dále povinen o výrobě (příjmu) a odbytu (vydání) konati zápisy.

(2) Také ten, kdo vyrábí umělé jedlé tuky pro vlastní spotřebu nebo k jakémukoliv jinému odbytu, podléhá ustanovení odstavce 1.

(3) Výrobci jsou povinni podnik zvenčí zřetelně označiti.

(4) Výrobce jest povinen vydati každému odběrateli umělých jedlých tuků stvrzenku o jejich zdanění.

(5) Odběratel umělých jedlých tuků z výrobního podniku jest povinen žádati od výrobce, aby mu byla vydána stvrzenka podle odstavce 4; neobdrží-li stvrzenku, jest povinen ohlásiti to neprodleně příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu.

(6) Podrobnosti stanoví vládní nařízení.

§ 10.

(1) Kdo vyrábí nebo prodává umělé jedlé tuky, podléhá úřednímu dozoru.

(2) Organové tímto dozorem pověřeni jsou oprávněni — šetříce ustanovení § 9 ústavního zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 293 Sb. z. a n., o ochraně svobody osobní, domovní a tajemství listovního, — kdykoliv do podniku a prostorů s ním spojených vstupovati, tam podle potřeby prodávati, postup výroby sledovati, zjišťovati zásoby surovin, pomocných látek a vyrobených předmětů, žádati od podnikatele nebo jeho zástupce vysvětlivky potřebné pro kontrolu této daně, nahlížeti do předepsaných zápisů, dále do účtů, ceníků, dopravních listin a jiných dokladů, pokud tyto pomůcky mohou sloužiti jako doklady pro kontrolu této daně, činiti z nich výpisy, po případě je na stvrzenku odebrati a po úředním upotřebení vrátiti; při tom jsou povinni zachovávat o vyšetřených okolnostech nejvyšší tajemství.

(3) Osoby uvedené v odstavci 1 jsou povinny samy nebo svými zaměstnanci poskytnouti orgánům, pověřeným dozorem při úředním jednání podle odstavce 2, potřebnou pomoc a na svůj náklad opatřiti i potřebné pomůcky.

(4) Ustanovení předcházející platí také obdobně pro ty, kdož vyrábějí umělé jedlé tuky pro vlastní spotřebu nebo k jakémukoliv jinému odbytu.

(5) Finanční úřad I. stolice jest oprávněn, má-li odůvodněnou domněnku, že předcháze-

jící ustanovení nepostačují k zajištění daně, dáti výrobce (§ 2) pod zostřený úřední dozor záležející v tom, že se výrobci uloží povinnost ohlásiti množství a způsob uložení vyrobených umělých jedlých tuků, jakož i hlásiti předem každé jejich vypravení z výrobního podniku a konati podrobné zápisy o jejich výrobě, příjmu a vydání. Mimo to může finanční úřad žádati složení jistoty za daň.

(6) Finanční úřad I. stolice může, uzná-li to vhodným, zaříditi ve výrobním podniku stálý úřední dozor; v tom případě jest výrobce povinen opatřiti ve výrobním podniku vytápění schopnou místnost jako úřadovnu pro orgány stálým dozorem pověřené s příslušným nábytkem a postarati se o osvětlování a vytápění této místnosti. Náhrada za osvětlování a vytápění bude stanovena úmluvou mezi finanční správou a výrobcem. Osobní výlohy s tímto dozorem spojené uhradí finanční správa. Byl-li výrobce pro zkrácení nebo zatajení daně trestán, může finanční úřad I. stolice naříditi stálý úřední dozor na jeho náklad.

§ 11.

Poskytování pomoci.

(1) Státní a jiné veřejné úřady nebo orgány jsou povinny v mezích své působnosti, pokud tomu nebrání zvláštní předpisy, poskytovat pomoc při provádění ustanovení tohoto zákona.

(2) Dopravní podniky jsou povinny podávati k dožádání místně příslušného finančního úřadu I. stolice tomuto úřadu výkazy o zásilkách umělých jedlých tuků, které k dopravě přijaly, a dovoliti orgánům, pověřeným prováděním tohoto zákona, aby v úředních hodinách nahlíželi do dopravních záznamů o zásilkách umělých jedlých tuků k dopravě přijatých; při tom jest dbáti toho, aby nebyla zdržována železniční přeprava.

§ 12.

Příslušnost finančních úřadů.

(1) Věcně příslušným finančním úřadem I. stolice pro tuto daň jest okresní finanční ředitelství, vyjímaje území býv. Slezska, na němž je věcně příslušným finančním úřadem I. stolice finanční inspektorát. Při dovozu je věcně příslušným celní úřad.

(2) Místní příslušnost finančních úřadů I. stolice řídí se místem výroby. Při dovozu jest místně příslušným onen celní úřad, který umělé jedlé tuky projednává do volného oběhu.

§ 13.

Opravné prostředky.

(1) Rozhodnutí a opatření ve věcech této daně vydávají úřady označené v § 12.

(2) Odvolání proti rozhodnutí a opatření jest podati do 30 dnů písemně u úřadu, který rozhodnutí neb opatření vydal.

(3) Odvolací lhůta počíná dnem po doručení.

(4) Rozhodnutí o opatření ve věcech daně musí obsahovati označení úřadu, u kterého, a lhůtu, ve které může býti opravný prostředek podán.

(5) O odvolání rozhoduje s konečnou platností finanční úřad II. stolice.

(6) Odvolací stolicí přísluší při rozhodování o odvolání táž práva jako I. stolicí. Odvolací stolice může také rozhodovati o daňové povinnosti a naříkanou daň zvýšiti.

(7) Odvolání nemá odkládacího účinku co do placení a vymáhání daně.

(8) Odvolání podané na nepřislušném místě vrátí se straně s patřičným poučením. Odvolání podané opožděně zamítne finanční úřad I. stolice; proti tomuto zamítnutí lze se odvolati k finančnímu úřadu II. stolice.

(9) Lhůta je zachována, bylo-li odvolání v odvolací lhůtě podáno poštovnímu úřadu na úřední potvrzení k dopravě úřadu, u něhož odvolání má býti podáno.

(10) Počátek a běh lhůty se nestaví nedělemi nebo státně uznanými svátky a památnými dny. Případne-li poslední den lhůty na neděli, státně uznaný svátek nebo památný den Československé republiky nebo na všeobecný svátek státu, v němž strana bydlí, jest pokládati nejbližší den pracovní za poslední den lhůty.

(11) O opravných prostředcích při dovozu platí ustanovení §§ 110 až 112 celního zákona.

§ 14.

Trestní ustanovení.

(1) Jakékoliv zkrácení nebo zatajení daně podle tohoto zákona nebo pokus o to trestá se jako těžký důchodkový přestupek čtyř až osminásobkem zkrácené nebo nebezpečí zkrácení vydané daně.

(2) Nelze-li zkrácenou nebo nebezpečí zkrácení vydanou daň, podle níž jest pokutu vyměřiti, ani zjistiti ani odhadnouti, jest uznati na pokutu do 300.000 Kč podle okolností případu.

(3) Jakékoliv jiné jednání nebo opominutí

proti ustanovení tohoto zákona a nařízení podle něho vydaných trestají finanční úřady I. stolice spravující nepřímé daně jako prostý důchodkový přestupek peněžítým trestem od 10 Kč do 15.000 Kč. O odvoláních do náležů finančních úřadů I. stolice rozhodují s konečnou platností finanční úřady II. stolice.

(4) Úřady a důchodkové soudy rozhodující o přestupcích tohoto zákona hodnotí provedené důkazy podle volného uvážení.

(5) Je-li peněžitý trest uložený podle tohoto zákona nedobytný, nastoupí místo něho náhradní trest vězení (uzamčení) od jednoho dne do jednoho roku. Náhradní trest vězení (uzamčení) se stanoví jeden den za 100 až 300 Kč podle míry provinění a podle výdělečných, důchodových, majetkových a jinakých osobních poměrů vinníka.

(6) Ustanovení důchodkového trestního zákona o nejvyšší výměře peněžitých trestů platí jen tehdy, když místo peněžitého trestu, převyšujícího tuto nejvyšší výměru, uloží se trest na svobodě.

(7) Trestnost přestupků promlčuje se za tři roky, počínaje dnem, kterého přestupek byl spáchán.

(8) Jinak platí o stíhání a trestání přestupků tohoto zákona a nařízení podle něho vydaných v zemích Slovenské a Podkarpatské třicátkový řád s instrukcí k němu z roku 1842 a hlava IX zák. čl. XI/1909, o správě veřejných daní, na ostatním území republiky Československé pak důchodkový trestní zákon z roku 1835 s doplňky a nařízeními k nim vydanými.

§ 15.

Propadnutí.

(1) Umělé jedlé tuky, uložené jinde než v místnostech ohlášených podle § 9, nebo jichž zdanění se řádně neprokáže, mohou být u osob uvedených v § 9 prohlášeny finančním úřadem (§ 12) za propadlé, nehledíc k tomu, komu patří a zdali se proti určité osobě zavede důchodkové trestní řízení.

(2) Orgánové pověření úředním dozorem jsou v tomto případě oprávněni postarati se na útraty dotčených osob o bezpečné uschování takových předmětů až do rozhodnutí příslušného finančního úřadu.

ODDÍL DRUHÝ.

Ustanovení o prodejních cenách.

§ 16.

Ustanovení § 5, odst. 1 vl. nař. č. 51/1934 Sb. z. a n. zůstává tímto zákonem nedotčeno.

ODDÍL TŘETÍ.

Ustanovení přechodná a závěrečná.

§ 17.

(1) Kdo v den, kdy zákon tento nabude účinnosti, má mimo výrobní podnik (§ 2) zásoby umělých jedlých tuků v množství větším než 100 kg, jest povinen zapraviti dodatečnou daň.

(2) Téže dani podléhají umělé jedlé tuky, které jsou v den, kdy zákon nabude účinnosti, v dopravě, a daň jest povinen zapraviti příjemce.

(3) Dodatečná daň činí za 1 kg čisté (vlastní) váhy:

a) z umělých jedlých tuků, uvedených v § 1, odst. 1, č. 1, ... 50 h,

b) z umělých jedlých tuků, uvedených v § 1, odst. 1, č. 2, ... 40 h,

c) z umělých jedlých tuků, uvedených v § 1, odst. 1, č. 3, ... 20 h.

(4) Ministr financí jest zmocněn, aby, ukáže-li se to vhodné, provedl dodatečné zdanění paušalováním.

(5) Podrobnosti stanoví vládní nařízení.

§ 18.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Kalfus v. r.

181.

Vládní nařízení

ze dne 1. července 1936,

kterým se provádí zákon ze dne 23. června 1936, č. 180 Sb. z. a n., o dani z umělých jedlých tuků.

Vláda republiky Československé nařizuje podle zákona ze dne 23. června 1936, č. 180 Sb. z. a n., o dani z umělých jedlých tuků:

§ 1.

K § 1 zákona.

(1) Za jedlé mastné oleje podle § 1, odst. 1, č. 1 zákona pokládají se zejména: olej olivový, sojový, řepkový, podzemnicový, sezamový, slunečnicový, bavlníkový, lardový a čišťené tuky ryb a mořských zvířat při teplotě